

2. Изъ Московска-та Библія, що є напечатана въ XVII-ыя
вѣкъ *)

Лук. гл. II. 20 — 21.

Бозвратиша сѧ пастырє, славище и хвалище
Бга и всѣхъ іаже слышаша и видѣша, икоже глаго-
но бысть къ нимъ. И егда исподниша сѧ съмъ днѣй,
да и брѣжѣтъ егд, и нарекоша имѧ ємъ Гисъ,
нареченое аггломъ прѣждѣ да же не зачато во чревѣ.

Тамъ. 25—32.

Бѣ члкъ во іерархѣ, ємъ же имѧ сумѣнъ, и
члкъ сей прауденъ и благочестивъ, чамъ дутихи и илес-
вы, и дхъ бѣ стъ въ немъ. и бѣ ємъ ивѣщанно
дхомъ стымъ, не видѣти слѣти; прѣждѣ да же не видѣ-
ти хрѣта гдна. И прииде дхомъ въ црковь. И егда
введенста родитељ отроча гиса, сотворити имѧ по
обѣїаю законномъ и нимъ. и той прїемъ егд на рѣ-
ку свою, и благослови бга, и рече: икінѣ ѿпѹшавши
раба твоегд влко, по глаголу твоему съ миromъ. іако
видѣстѣ очи мои спасеніе твоѣ, єже есіи дугоовалъ
пред лицемъ всѣхъ людій. свѣтъ во ѿкровеніе іази-
кимъ, и слава людѣй твойхъ гілл.

3. Изъ най-нова-та Библія, що є напечатана въ XIX-ыя
вѣкъ.

Еванг. Лук. II. 20—21.

Бозвратиша сѧ пастырє, славище и хвалище Бга
и всѣхъ, іаже слышаша и видѣша, икоже глаголано

*) Пълна Библія напечатана въ Москва първый путь
въ 1663 год. — вече въ исправенъ видъ — по начертаніе-то на Патріарха Никона, който пріель за рѣ-
ководство грѣцк-тѣ и Острожск-тѣ Библіи.